

İlham veren bir kitap

Karin Karakaşlı'nın ilk çocuk kitabı 'Gece Güneşi', ideal bir ilişkiler düzeninin çocuk dünyasındaki temsili niteliğinde. Kitap, bazı kavramları tekrar kullanıma sokuyor. Emek, sabır, anlayış, sevgi, saygı...

SEMA ASLAN

sema@semaaslan.com

Öykü, roman, şiir, deneme ve inceleme kitapları bulunan, Agos ve Radikal gazetelerinde köşe yazıları yayımlanan, edebiyatın yanı sıra bir öğretmen olarak da 'dil'le ilişkilenen Karin Karakaşlı, ilk çocuk kitabıyla da çok şey yapıyor, çok şey söylüyor. Kendisi hakkında yazılan eleştirilerde genel olarak hüzünlü bir üsluba vurgu yapılır. Ancak Karin Karakaşlı'nın edebiyatı bana kalırsa -naçizane, açıkyürekli. Yaşadığımız dünyadan ümidini kesmemiş, her bir odasında bomba patlamışçasına tarumar edilmiş bu kocaman evde hayatı sürdürebilmek için çözüm yolları arayan bir üslup, bir yaklaşım, bir cesaret.

Baharatların evi

'Gece Güneşi', biri ana sınıfı diğeri ilkokul öğrencisi iki kardeşin ilişkileri ekseninde bazı kavramları tekrar 'kullanıma sokuyor'. Emek, sabır, anlayış, sevgi, saygı... Kesinlikle ideal bir aile yapısı kurmuş Karakaşlı; anne öğretmen, baba diş hekimi, akıl topu çocuklarsa mutlu. Anne babaları onları hakikaten 'insan yerine' koyuyor -aslında bireyselliklerini teslim ediyor. Çocuklar, kendilerini ifade ederken buradan aldıkları özgüvene yaslanıyor; bu, ilişkilerine de yansıyor. İnsana biraz dokunuyor bu tablo, çünkü -maalesef, geneli yansıtmıyor. Bizim toplumumuzda kendilerine ait dünyaları olan çocukların sayısı, çok değildir herhalde. Bir dünya kurmak, kendinle ve çevrenle barışık olmanı önceler çünkü. Önce aile içinde, sonra mahallede, az sonra da toplum nezdinde baskılanan çocuklarız biz. En bize ait olan yer, sokak bile artık bize ait değil -bırakın atölyeye çevrilmiş odaları, gizli geçitleri, sırlı bahçeleri...

Arya ve Arda, birbirlerine derin bir sevgiyle bağlı abla - kardeş. Arada didişseler de birbirlerinin gözlerinin içine bakıyorlar. Arda, ana sınıfı öğrencisi; çok sevdiği bir dünyası var, üzerindeki ülkeleri tanıyor, onları uzun uzun seyretmekten hoşlanıyor. Tıpkı yaşadığı dünyayı da tanıma-

sı gibi - iyileşemeyen hastalara, kaybolan eşyalara vs. bakıyor ve bir yerlerde bir sorun olduğunu anlıyor. Gökyüzü ve yuvarlak dünyası ona ilham veriyor; gece uykusundan uyanıp gördüğü dolunay, onun güneşi oluyor. Küresinin üzerindeki Hindisyan ise tüm sorunlara çare diye yapacağı iksirler için gerekli olan baharatların evi. Arda, insanlığın bir türlü çözüme ulaştıramadığı tüm sorunları, yaptığı iksirlerle ortadan kaldıracak, dünya daha yaşanılabilir bir yer olacak.

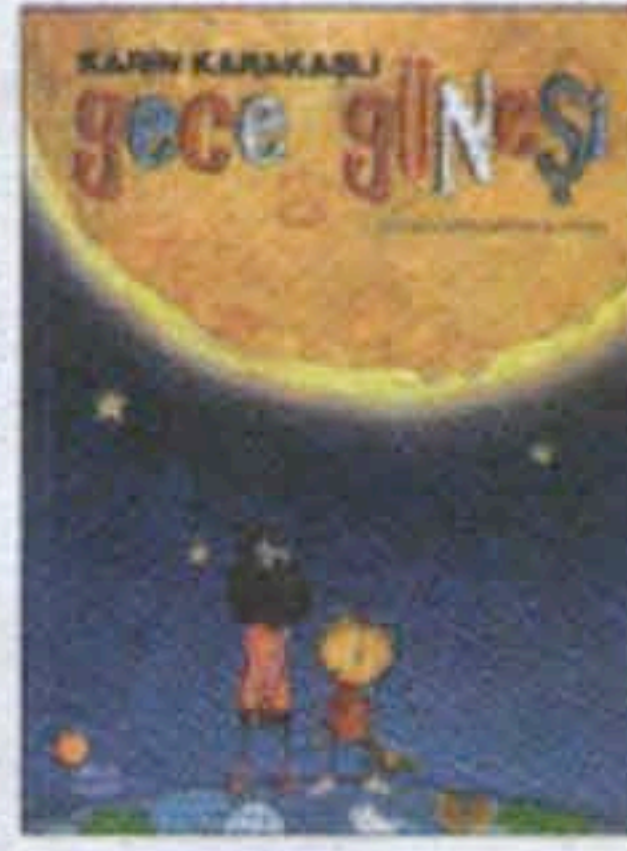
Arya, bu noktada devreye giriyor. Kardeşine hayat bilgisi dersinden öğrendiklerini anlatıyor. Gece güneşinin aslında dolunay olduğunu söylüyor, Hindisyan'ın aslında Hindistan olduğunu ve oraya gitmenin zorluğunu falan anlatmaya kalkıyor ama az sonra o da fark ediyor ki, dolunay gece güneşi olabilir; baharat zengini Mısır Çarşısı da Hindisyan!

Bekleme resimleri

Küçük bir hikâye bu. Çocuksu bir hayalin anlatıldığı küçük bir hikâye. İki kardeşin ilişkileri, ebeveynin bu ilişkideki konumu - çocukların hayallerine konumlanışları daha çok- bu küçük hikâyeyi besliyor, büyütüyor. Karin Karakaşlı, eğlenceli -hatta bazen muzip bir dil kullanmış. Kardeşlerin sevgisi o kadar sahici ki, insan çocukluğunda kendi kardeşine yaptığı 'hainlik'ten utanıyor! Resimlerse çok canlı. Şirin Dağtekin Yenen, hakikaten neşeli, eğlenceli resimler çizmiş, kolajlar yapmış. Hikâyeyi destekleyen değil, hikâyeyi anlatan

resimler. Mesela çocukların resim yaptığı bir sahne var ki, şahane. Fikir de resim de. Arda, ablasının ödevleri nedeniyle odasına kapandığı saatlerde onun için 'bekleme resimleri' yapmaktadır, o resimlerden birinde üzüm çöplerini kullanarak yaprakları düşmüş ağaçlar yaratır. Arya hayran kaldığı bu tasarıma küçük pamuk toplarıyla katkıda bulunur, ağaçların dallarına kar düşer...

Özetle, hikâyesi, dili, resimleri ve tasarımıyla sıcacık bir kitap olmuş 'Gece Güneşi.'

GECE GÜNEŞİ

Karin Karakaşlı
Gümsüğü Kitaplığı
2011
92 sayfa
13 TL.